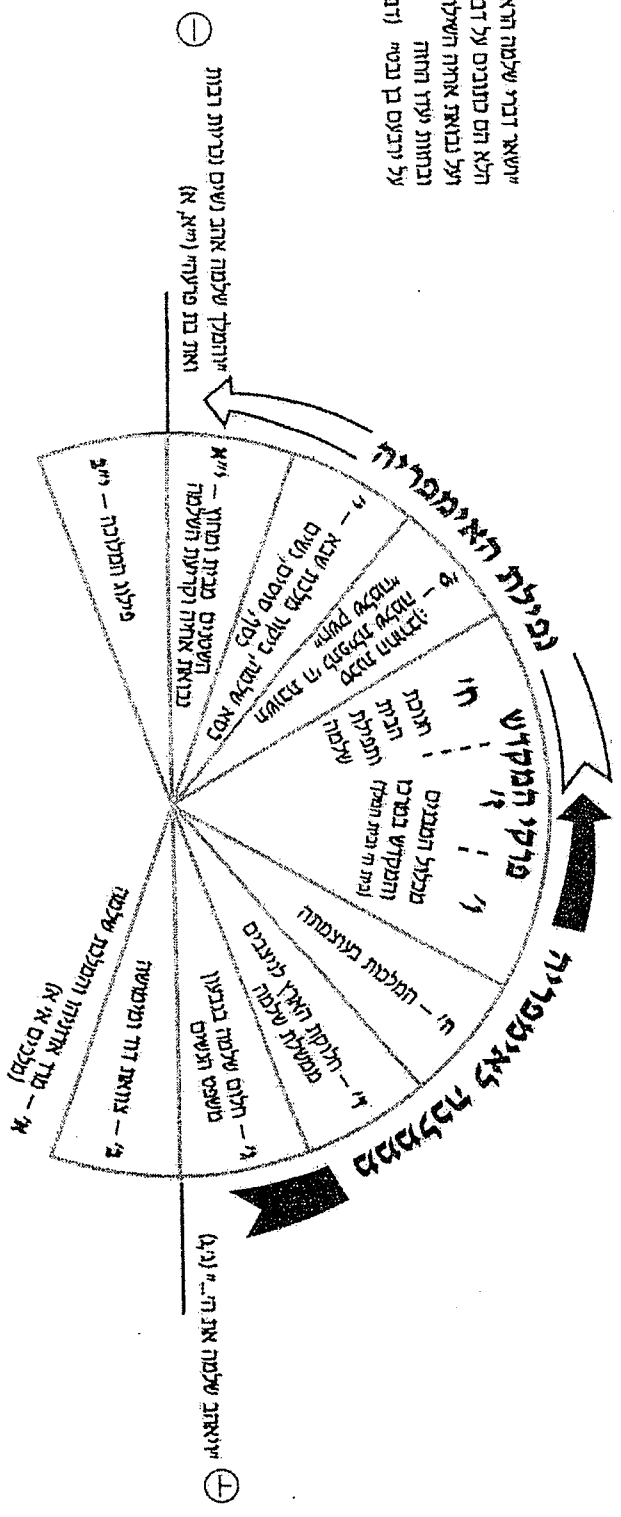

מלכות שלמה - מהשיא של ימי המקרא לשבר הגדול

פרקי שלמה (מלכים א' א' - י"ז)

מכללת הרצוג - גוש עציון
 ימי עיון בתנ"ך
 קיץ תשע"ג

יושאר דברי שלמה הראשונים והאחרונים
 הלא הם סתובים על דברי נתי תגבא
 ועל נבואת אהרן השלטי
 ובחזון עידן החזה
 על ירבעם בן נבט (דברי הימים טו כט)

תהיה סתירה מודרן הי (בבטוחים שזכור גם הם בדברים ישים).
 השמנים, שצמחו מבינת ומחוי, ממתיישים את "אי-הנחת" מן
 השלטון עקב המרת היעוררים החילוני, שאפיינו את ראשית
 הודן, במשא כבו על הכפופים לו (ראה בקשת העם מרחבם
 כן שלמה מר לאחר מות שלמה). על כב זה כוון להאזרת
 שם-המלך שהעמיד את מלכתו - מלכות האדם - במרכז.
 הוספנו בהקבלה את פרק ב' ופרק י"ב כדי להזניש לאן היו
 עלולים להתגלגל ההתפתחויות בשעת חילופי השלטון
 דוד-שלמה לטובה מוקדי-הכח החוקים והתוססים (נואב -
 אדוניוהו, שמעי - בנימין), ללא צוואת-דוד הבהירה והתחזת.
 מאבקי כוח אלה עלולים היו להוביל לפילוג המלכה עוד סיס
 זרה עם ישראל לתקופת-שיא "קצרת הכמות ורבת האומות"
 של בניק בית-דוד; ביחודילים בזמי שלמה.

האמפריה. שלמה חזר והדגיש בתפלתו את פרובות פשעיו
 בכל אלה (הבלטת ה"אי-אמי" - "הנבואת אשר בניתים").
 השקפה בבית-האמצעה ובבטוחים יחד עם הפלגת אישיותו
 של יהושע שלמה ונבואת "חושק שלמה" - "הולכתי אל הפילה.
 הכתוב מדגיש את ריבוי הכסף, הוסיפים והנשנים, עלוהם
 ההזרה התורה את המלך ילא ירבה לוי. הודעת עושי-כבד.
 מלכות ויקר המארת גדולתו מטריות את המציאות העצומה
 והפנוגות לנקודת הפתיחה: "והמלך שלמה את נשים
 ונכדיות...".
 שלמה העלה אסטרטגיות פורענות רבות - לקוחות מן התנכח
 שבתורה - (דברים כ"ח-כ"ט) - "הצלה מן בוכות התפילה,
 אך לא העלה על דעתו כל אפשרות של חוזק הבתח. תשבות הי
 בפרק טו מעלה לראשונה את סמנת החורבן של בית דוד הי אם

מלכות שלמה מתוארת בסמיות הראשונה של ספר מלכים א'.
 בתרשים שלפנינו מסודדים ישרקי שלמה" תוד הבלטה
 תמציתית של תוכן הפרקים ותוארו גיאפי של התפתחות
 האירועים והציונים (במשך 40 שנה). שיאם ומרכוז הריעיונ
 של פרקים אלה הוא פרק-המקדש - בהם מגיעה מלכות
 שלמה למומטישה המלא ולשיא תפארתה.
 האירועים ששלב הראשון "מסמסלה לאימפריה" מתוארים את
 ממוט הקוסב החזוב, העולה: "ויאצת שלמה את ח"י"
 שלמה שאף להנהיג את עם הי בהלמה, לכבות ממלכה-מעצמה
 שדבריק את מלכות הי בעולם כולי, כאשר מלכות האדם
 (בית-המלך) חוסה בצל מלכות שמוס (בית-דוד).
 תפילת שלמה בהלכות הבתח להי מבליטה תפיסה זו, אם כי יש
 בה כבר ניצנים ראשונים של המורד - המוליד לפעילת

ע"ש אבן עזרא פ' א' ע"ב ע"ג וז"ל: "והוא ה' שנתה' ע"ג ע"ד"

א"כ מה שהביא ראב"ן פ' א' ע"ב ע"ג וז"ל: "והוא ה' שנתה' ע"ג ע"ד" - שם שנתה' ע"ג ע"ד - שם שנתה' ע"ג ע"ד - שם שנתה' ע"ג ע"ד

ע"ש אבן עזרא פ' א' ע"ב ע"ג וז"ל: "והוא ה' שנתה' ע"ג ע"ד"

ע"ש אבן עזרא פ' א' ע"ב ע"ג וז"ל: "והוא ה' שנתה' ע"ג ע"ד"

ע"ש אבן עזרא פ' א' ע"ב ע"ג וז"ל: "והוא ה' שנתה' ע"ג ע"ד"

ע"ש אבן עזרא פ' א' ע"ב ע"ג וז"ל: "והוא ה' שנתה' ע"ג ע"ד"

ע"ש אבן עזרא פ' א' ע"ב ע"ג וז"ל: "והוא ה' שנתה' ע"ג ע"ד"

ע"ש אבן עזרא פ' א' ע"ב ע"ג וז"ל: "והוא ה' שנתה' ע"ג ע"ד"

ע"ש אבן עזרא פ' א' ע"ב ע"ג וז"ל: "והוא ה' שנתה' ע"ג ע"ד"

ע"ש אבן עזרא פ' א' ע"ב ע"ג וז"ל: "והוא ה' שנתה' ע"ג ע"ד"

ע"ש אבן עזרא פ' א' ע"ב ע"ג וז"ל: "והוא ה' שנתה' ע"ג ע"ד"

ע"ש אבן עזרא פ' א' ע"ב ע"ג וז"ל: "והוא ה' שנתה' ע"ג ע"ד"

ע"ש אבן עזרא פ' א' ע"ב ע"ג וז"ל: "והוא ה' שנתה' ע"ג ע"ד"

ע"ש אבן עזרא פ' א' ע"ב ע"ג וז"ל: "והוא ה' שנתה' ע"ג ע"ד"

ע"ש אבן עזרא פ' א' ע"ב ע"ג וז"ל: "והוא ה' שנתה' ע"ג ע"ד"